

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/145/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220203724
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1220203724.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. A., E. B. XX.XX.XXXX, dieťa matky: A. J. A., E. B. XX.XX.XXXX, I.: E. XF, I., J.Č. J. T. XX, I., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Andrej Ivan Beladič, nar. 23.10.1957, P.O.BOX 813 62, 810 00 Bratislava a otca: U. L. A., E. B. XX.XX.XXXX, I.: E. XF, I., zastúpeného JUDr. Andrej Gara, so sídlom: Štefánikova 14, Bratislava o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. júla 2020, č. k. 27P/85/2020-19, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. júla 2020, č. k. 27P/85/2020-19 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. júla 2020, č. k. 27P/85/2020-19, **mení tak**, že dopĺňa VIII. výrok uznesenia: „Matka je povinná v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podať na súde prvej inštancie návrh vo veci samej t.j. návrh na úpravu práv a povinností k maloletému S. na čas do rozvodu.“

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 16.07.2020, č. k. 27P/85/2020-19 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletého S. A. E. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matke. Styk otca sa s maloletým S. okrem vianočných a novoročných sviatkov upravil v každom párnom týždni od piatku od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod., v každom nepárnom týždni v stredu od 15.00 hod. do 19.00 hod., v každom nepárnom roku počas vianočných sviatkov od 23.12. od 09.00 hod. do 27.12. do 19.00 hod., v každom párnom roku počas novoročných sviatkov od 29.12. od 09.00 hod do 03.01. do 19.00 hod., pričom miestom odovzdania a prevzatia dieťaťa bude miesto bydliska matky. Súčasne súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť platiť na maloletého S. výživné v nevyhnutnej miere, vo výške 100,- € mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky, počnúc doručením uznesenia súdu prvej inštancie. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že návrhom doručeným na súd prvej inštancie dňa 10.07.2020 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva. Spolu s návrhom vo veci samej podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva. Matka dieťaťa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdí, že dieťa sa bráni kontaktu s otcom, plače a odmieta s ním čo i len rozprávať do telefónu. Z uvedeného dôvodu navrhovala, aby súd na čas do rozvodu neodkladným opatrením zveril dieťa do jej starostlivosti, uložil otcovi povinnosť platiť na dieťa výživné vo výške 300,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci počínajúc mesiacom podania návrhu na rozvod, s tým, že otec bude oprávnený sa so synom stretávať každý párný víkend v mesiaci v nedeľu od 08.00 hod. do 18.00 hod., s výnimkou vianočných

a novoročných sviatkov, kedy bude styk otca upravené v každom nepárnom roku od 23.12. od 18.00 hod. do 27.12 do 18.00 hod. a v každom párnom kalendárom roku od 29.12 od 18.00 hod. do 03.01. do 18.00 hod.

3. Matka v návrhu na rozvod manželstva, úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému S. na čas po rozvode uviedla, že pomerne skoro po uzavretí manželstva sa medzi manželmi začali prejavovať rozpory, plynúce z ich rozdielnych povahových vlastností a rozdielnych názorov. Už v čase, keď mal maloletý 3,5 mesiaca sa chcela rozviešť, manžel jej vulgárne nadával, verbalizoval, že sa mu manželka hnusí, nikdy jej nedovoliil prejavíť svoj vlastný názor, v ich rodine dominovalo slovo „zakazujem“. Dúfala, že sa jeho správanie zmení, postupom času však zistila, že jeho prchká povaha, panovačnosť a to, že vždy musí mať posledné slovo je fakt nemenný. Dospela k záveru, že chce žiť v pokoji, v klude a syna vychovávať v láske. Manželka tvrdí, že syn je na ňu naviazaný, počas manželstva s ním trávila práve ona 90 % času, keďže otec cestoval s kamarátmi (lyžovačky raftingy a pod.), podľa názoru matky sa dieťa otca bojí, otec má tvrdú povahu, nedovolí synovi telefonovať matke, ak je so synom. Matka vyjadrila pochybnosť, či otec pre svoje povahové vlastnosti je vôbec schopný striedavej starostlivosti, túto otázku by ponechala na posúdenie psychológa.

4. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu a to konkrétne z obsahu spisu súdu prvej inštancie vedeného pod sp. zn. 27P/80/2020 zistil, že návrhom zo dňa 03.07.2020 sa aj otec maloletého S. A., E.. XX.XX.XXXX domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby bolo dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že maloletý bude každý párný týždeň v osobnej starostlivosti otca a každý nepárny týždeň v osobnej starostlivosti matky, každý z rodičov bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v čase zabezpečovania osobnej starostlivosti, odovzdanie a prevzatie maloletého sa bude realizovať vždy v pondelok o 19.00 hod., každý z rodičov je povinný v stanovenom čase prevziať dieťa v bydlisku druhého rodiča a každý z rodičov je povinný v stanovenom čase dieťa druhému rodičovi odovzdať do osobnej starostlivosti. V návrhu otec uviedol, že s matkou dieťaťa uzavreli v roku 2014 manželstvo, ktoré označil za harmonické a bezproblémové. Asi rok po uzavretí manželstva sa otec dozvedel, že jeho manželka je spolu s rodičmi a sestrou členkou náboženskej spoločnosti Svedkovia Jehovovi. Keďže svoju manželku ľúbil a je ateista, neprikladal uvedenému veľkú váhu. Po narodení syna S., dieťa spoločne vychovávali, spoločne zabezpečovali jeho potreby. Výchova dieťaťa prebiehala bez zásadných rušivých momentov. Postupom času sa však u matky začali prejavovať radikálnejšie a fundamentálnejšie názory na rodinné spolužitie, na rodinné zvyky a jej nazeranie na otca ako na osobu. Viac času začala tráviť komunikáciou o rodinnej situácii mimo manžela. Venovala sa analyzovaniu situácií vzniknutých v rodine s rodičmi, so sestrou a ľuďmi z prostredia Svedkov Jehovových. To podľa názoru otca aj stálo za markantnou zmenou správania matky dieťaťa voči manželovi a ich spoločnému nažívaniu. Výsledkom boli čoraz vyhranenejšie názory na otca, ktoré začali hraničiť s iracionálnym vnímaním vzniknutých situácií. Otec v snahe zachrániť manželstvo a chrániť syna pred stále silnejším náboženským vplyvom matky, navrhol matke, aby sa ona sama venovala svojmu náboženstvu, pričom dieťa nebudú viesť k žiadnemu náboženstvu, t.j., tak, ako sa dohodli na začiatku manželstva. Matka najskôr s týmto návrhom súhlasila a svoje náboženstvo prejavovala navonok bez toho aby to vnímal ich syn, no postupom času uvedenú dohodu stále viac porušovala a syna do náboženstva Svedkov Jehovových začala zasväcovať. Synovi začala hovoriť, že Ježiško neexistuje....., prečo tým klamem syna....., syn by nemal dostávať darčeky a pod. Ku konfliktu došlo tiež počas Veľkonočných sviatkov, kedy si po oblievaní syn od matky vypýtal veľkonočné vajíčko, načo mu matka povedala, že žiadne vajíčko nedostane, syn sa preto rozplakal. Matka začala na doteraz pohodové manželstvo nadávať a vykresľovala otca pred cudzími ľuďmi ako tyrana a satana. Postupne začala obmedzovať kontakt otca so synom, čo má na dieťa negatívny vplyv v tom smere, že matka v ňom buduje utkvélú predstavu, že otec sa o neho zle stará, a že je zlý otec. Ak syn nekoná podľa predstáv matky, máva táto hysterické záchvaty priamo pred synom. V synovi buduje predstavu, že ho musí pred otcom chrániť, pretože mu vraj ubližuje. Matka počas spoločného trávenia času otca so synom pretrháva ich spoločné chvíle neustálym telefonovaním a dožadovaním rozhovoru s dieťaťom. Telefonáty so synom vedie v maďarskom jazyku, ktorý otec neovláda. Počas týždňového pobytu otca so synom v Ružomberku v máji 2020 sa matka odsťahovala zo spoločného bytu. Po príchode z Ružomberku vzala aj syna a odvtedy býva na adrese J. T. XX, I. spolu so synom. Od tohto času už manželia nežijú v spoločnej domácnosti a pre otca je stále ťažšie sa s matkou dohodnúť na trávení spoločného času so synom. Otec je toho názoru, že syn si vyžaduje zvýšenú pozornosť oboch rodičov a ich úprimnú starostlivosť bez zbytočných rušivých vplyvov druhého rodiča, stabilné a pokojné prostredie. Berúc do úvahy vyššie

uvedené iracionálne prejavy matky vykresliť otca v negatívnom zmysle pred synom sa podľa názoru otca nejavia ako sledujúce najlepši záujem dieťaťa.

5. Uznesením zo dňa 14.07.2020, č.k. 27P/80/2020-35, súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

6. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1, § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 365 ods. 4, § 366, § 367 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), čl. 5 Zákona o rodine a vecne tým, že z podaní rodičov maloletého dieťaťa mal súd prvej inštancie za nesporné, že v ich manželstve vládne disharmónia, animozita, matka sa v máji 2020 aj so synom odsťahovala so spoločnej domácnosti, čo deklarovali obaja rodičia, od ktorého času rodina neobnovila spolužitie. Rodičia sa nevedia dohodnúť na starostlivosti o spoločné dieťa, čo vyplýva z obsahu ich podaní. Každý z rodičov však situáciu vníma a interpretuje odlišne - otec je názoru, že matka dieťa negatívne ovplyvňuje, správa sa iracionálne, bezdôvodne otcovi zamedzuje styk s dieťaťom. Matka zasa tvrdí, že dieťa sa otca bojí, plače, keď má ísť k otcovi, pretože je citovo naviazané na matku, ktorá aj počas spolužitia v jednej domácnosti zabezpečovala starostlivosť o dieťa v 90 %-ách. Nezhody rodičov sú evidentne prítomné, čo bezpochyby vníma i maloletý Samuel o to výraznejšie, keď sa týkajú jeho osobne. Rodičia sa nevedia dohodnúť na starostlivosti o svojho syna, čo sa prejavuje napr. v tom, že matka synovi kúpi mobilný telefón a žiada ho, aby jej od otca telefonoval z neho, naopak otec mu telefón vezme a nepraje si, aby z neho telefonoval matke. Matka žiada syna aby s ňou hovoril po maďarsky, otec si to nepraje. To súd len základné rozpory, ktoré súd zistil zo zhodného tvrdenia rodičov. V záujme zdravého duševného vývinu maloletého dieťaťa je potrebné tento stav eliminovať a rodičovské nezhody odstrániť resp. minimalizovať. Prvoradou povinnosťou rodičov je, aby si rodičovské práva a povinnosti upravili na základe dohody, ak je však táto vylúčená, pretože rodičia prezentujú diametrálne odlišnú predstavu o výkone osobnej starostlivosti, vyžaduje sa prijatie súdneho rozhodnutia.

7. Vzhľadom na to, že v prejedávanej veci sa rodičia dohodnúť nevedia, súd rozhodol o autoritatívnej, dočasnej úprave rodičovských práv a povinností v záujme aspoň čiastočnej stabilizácie rodinného prostredia dieťaťa, tak aby boli určené jasné pravidlá. Je v rozpore s účelom neodkladného opatrenia vykonávať dokazovanie, súd preto vychádzal len z obsahu písomných podaní rodičov. V tomto štádiu konanie nie je možné bez ďalšieho objektívne posúdiť, z akého dôvodu a či vôbec dieťa nechce ísť k otcovi, nevie posúdiť citovú stránku dieťaťa, jeho naviazanosť na toho-ktorého rodiča, preto ponecháva status quo v tom, že dieťa bude v starostlivosti matky a otec bude mať upravený styk s dieťaťom. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaniach predmetom ktorých je starostlivosť o maloleté deti nie je viazaný návrhmi rodičov. Matka podľa názoru súdu žiadala upraviť styk otca s dieťaťom veľmi úzko, s čím sa súd nemohol stotožniť, súd preto upravil styk otca s dieťaťom nad rámec návrhu matky, majúc za to, že je v záujme maloletého podporovať a udržiavať jeho vzťah s dieťaťom. Matka ako rezidentný rodič si musí uvedomiť, že svojím správaním a konaním je povinná na dieťa vplývať tak, aby sa dieťa na styk s otcom tešilo. Naopak otec sa musí pri starostlivosti o syna správať tak, aby sa dieťa cítilo spokojne s bezpečne. Dieťa žilo totiž so svojim otcom od narodenia až do mája 2020, t.j. takmer 6 rokov, preto sa predpokladá, že citová naviazanosť medzi otcom a synom existovať musí do akej miery, a či je vhodná striedavá osobná starostlivosť sa zistí až rozsiahlejším dokazovaním v konaní vo veci samej. Rodičia si musia uvedomiť, že zaťahovaním dieťaťa do svojich manželských nezhôd ubližujú len dieťaťu, ktoré nemá žiaden podiel na ich vzájomných rozporoch. Takéto negatívne prežívanie môže u neho zanechať hlboké stopy.

8. Súd prvej inštancie taktiež podľa § 366 CMP v spojení s § 62 Zákona o rodine určil otcovi povinnosť platiť na dieťa výživné v nevyhnutnej v miere t.j. vo výške 100,- € mesačne. Vychádzal pritom z obsahu lustrácie Sociálnej poisťovne, keďže matka do spisu nezaložila potvrdenia o príjmoch ani rozpis mesačných výdavkov na dieťa. Otec je zamestnaný v obchodnej spoločnosti Mileware, s.r.o., pričom jeho príjem predstavuje cca 700,- € mesačne, matka je zamestnaná v Súkromnom zdravotníckom centre Hippokrates spol. s r. o. a jej príjem predstavuje 3.700,- € mesačne. Ani jeden z manželov nemá iné výživovacie povinnosti. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere, a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. V posudzovanom prípade prihliadnuc na hore uvedené zásady, mal súd prvej inštancie preukázanú aj existenciu potreby dočasnej

nevyhnutnej úpravy týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu a považoval za primeranú výšku výživného určeného na sumu 100,- € mesačne, ktorú bude otec povinný predbežne platiť na dieťa a táto suma aspoň čiastočne pokryje náklady na odôvodnené potreby syna vo veku takmer 6 rokov. V prevyšujúcej časti, ktorým sa matka dožadovala vyššej sumy, súd prvej inštancie jej návrh zamietol, pretože žiadnym spôsobom nepreukázala, že takáto úprava by bola nevyhnutná. Súd prvej inštancie dal obom rodičom do pozornosti, že predmetné rozhodnutie je len dočasnou úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozhodnutia vo veci samej. Obaja rodičia majú možnosť pokúsiť sa o dohodu, ktorá bude vyhovovať obom rodičom, aj ich maloletému dieťaťu. Rodičia svojim správaním vplývajú na dieťa, sú vzorom pre svoje dieťa a láskou k dieťaťu, pokojným prostredím a komunikáciou vytvárajú deťom priestor pre ich zdravý psychický a fyzický vývin a rast. V prípade, že majú problém s komunikáciou, majú možnosť obrátiť sa so žiadosťou o pomoc formou psychologickú intervencie a nastaviť vyhovujúci režim starostlivosti o maloleté dieťa do budúcnosti.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec maloletého v zákonnej lehote odvolanie, v rámci ktorého uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci podľa § 62 ods. 1 CMP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP, a súčasne, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. g) CSP, ako aj s poukazom na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Otec v rámci podaného odvolania uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 3.7.2020 sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne odovzdal maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch. Konanie je vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 27P/80/2020. Otec v rámci podaného odvolania uviedol, že súd prvej inštancie predmetnú právnu vec zásadne nesprávne právne posúdil z dôvodu, že platná a účinná právna úprava v prípade účastníkov - manželov dôsledne odlišuje dva typy konaní: 1) konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, a 2) konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Prvý typ konania zásadne rieši situáciu po rozvode manželstva, t.j. po právoplatnosti výroku, ktorým súd manželstvo rozvádza. Druhý typ konania rieši úpravu rodičovských práv a povinností práve do momentu právoplatnosti rozvodu manželstva. Z uvedeného dôvodu, zhodne s konštantou rozhodovacou praxou súdov, je možné rozhodovať o dočasnej úprave pomerov v rodine inštitútom neodkladného opatrenia výlučne v druhom type konaní, t.j. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Súd prvej inštancie mal preto za uvedeného skutkového a právneho stavu možnosť uložiť (každému z rodičov) v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať v určenej lehote návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu vo veci samej. Uvedené by zároveň motivovalo rodičov iniciovať konanie vo veci samej pod hrozbou zrušenia neodkladného opatrenia podľa § 336 ods. 3 CSP, v ktorom by súd vykonal riadne dokazovanie a rozhodol na základe úplných skutkových zistení v záujme dieťaťa, nielen tak, ako v tomto prípade, na základe strohých, ničím nepodložených, subjektívnych a predovšetkým protichodných tvrdení oboch rodičov. Otec v rámci odvolania namietal nesprávnu aplikáciu právnych predpisov, pričom zdôraznil, že navrhovateľka v návrhu nielenže nijako neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, dôvodnosť a trvanie nároku vo vzťahu ani k jednému z navrhovaných výrokov (zverenie, styk, výživné), ale jej návrh zároveň nespĺňa ani základné náležitosti žaloby podľa § 132 CSP, v rámci ktorej si nespĺnila svoju povinnosť substancovania, t.j. onus dicendi a onus probandi. Jediným dôkazným prostriedkom, ktorý k návrhu matka predložila je jej vlastný subjektívny popis skutkového stavu v e-mailoch, ktoré zasielala svojmu splnomocnenému občianskemu zástupcovi, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 132 ods. 1 CSP. Súčasne navrhovateľka k návrhu nepriložila žiadne listiny, ktoré by jej tvrdenia aspoň minimálne osvedčovali. Čo sa týka vydania neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti otcovi platiť výživné v nevyhnutnej miere, k tomuto otec uviedol, že matka otca od opustenia spoločnej domácnosti do dnešného dňa nijakým spôsobom neoslovila vo vzťahu k mimosúdnej dohode ohľadom úhrady výživného. Nakoľko matka pri odchode z domácnosti zobrala všetky potreby maloletého, otec bol nútený synovi všetko znova nakúpiť, s čím mu vznikli tiež náklady. V prípade, že by matka túto tému otvorila, čo však neurobila, otec bol a je pripravený na tomto sa s ňou racionálne dohodnúť. Riešenie veci prostredníctvom súdu bez akejkoľvek predchádzajúcej snahy o dohodu resp. kontaktovanie otca považuje otec za rozporné s konštantnou rozhodovacou praxou súdov. Okrem toho matka nijakým

spôsobom nevyčíslila, aké sú odôvodnené potreby dieťaťa, z akých položiek výdavky pozostávajú ani ich nijakým spôsobom nepodložila dokladmi. Otec v rámci podaného odvolania uviedol, že na financovaní potrieb maloletého sa podieľa a podľa zistení súdu prvej inštancie príjem otca činí cca 700,- € mesačne, zatiaľ čo príjem matky je vo výške 3.700,- €, z ktorého dokáže nevyhnuté potreby pokrývať a nehrozí žiadne ohrozenie výživy dieťaťa. Zároveň otec uviedol, že svojej vyživovacej povinnosti sa nijako nevyhýba, na výžive maloletého sa podieľa a bude sa podieľať aj naďalej. Vo vzťahu k výroku súdu, ktorým maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky otec uviedol, že otázka zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov je predmetom konania vo veci samej a nie konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa konštantnej judikatúry Krajského súdu v Bratislave, tieto konania je potrebné zásadne rozlišovať, pričom neodkladným opatrením možno dieťa zveriť do starostlivosti len vo výnimočných situáciách, t. j. napríklad za situácie, že medzi rodičmi by vznikla taká zložitá situácia vo vzťahu k maloletým deťom, ktorá je tak vážna, že ohrozuje zdravý vývoj maloletého dieťaťa a druhý rodič nemá informáciu, kde sa dieťa nachádza alebo každý z rodičov robí všetky kroky pre to, aby maloleté dieťa bolo v jeho starostlivosti, navzájom si rodičia vyhracujú situácie v súvislosti so starostlivosťou o dieťa a podobne. Otec má za to, že v predmetnom prípade ide o výnimočnú situáciu, preto je potrebné maloletého zveriť do starostlivosti jednému z rodičov. Zdôraznil, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil naliehavosť a neodkladnosť predmetnej situácie, ako aj potrebu zastabilizovať pomery v rodine. Nie je však možné súhlasiť so zverením dieťaťa do starostlivosti matky, ktorá vykazuje vážne a dôvodné pochybnosti indikujúce zanedbávanie starostlivosti o dieťa, vystavuje ho masívnej manipulácii a extrémnemu konfliktu lojality, v dôsledku ktorých dieťa chytá panické stavy, nekontrolovateľne plače a zo strachu z matky a jej rodiny sa ako tvrdí matka pomôčuje (napr. pri realizácii styku dňa 24.7.2020 matka v prítomnosti policajta tiež vyhlásila, že syn sa pomôčil, avšak po fyzickom skontrolovaní to tak nebolo). Zároveň pokiaľ je matka skutočne rodičovský spôsobilá sa o dieťa postarať otec si kladie relevantnú otázku a síce prečo dieťa aktuálne už 26 dní nebolo v škole, alebo u svojho otca, ak naň matka nemá čas, ale je po celý čas v starostlivosti starých rodičov vo Vlčanoch a matka v Bratislave? Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatoval, že existujú väzby maloletého voči otcovi, nakoľko s ním žil v spoločnej domácnosti skoro 6 rokov. Taktiež sa vyjadril, že za daných okolností nedokáže objektívne posúdiť situáciu, ktorá vznikla. Správanie sa matky vo vzťahu k maloletému je natoľko závažné, že ohrozuje jeho zdravý vývoj. Otec má za to, že súd nemal zveriť maloletého do starostlivosti matky. To že matka dieťa svojvoľne vzala zo spoločnej domácnosti, z miesta kde dieťa 5,5 roka bývalo a žilo, z miesta ktoré považuje za svoj domov, svoje útočisko a bezpečnú zónu, do úplne cudzieho prostredia, z nej ešte nerobí preferenčného ani rezidenčného rodiča. Opačný právny názor by predstavoval veľmi nebezpečný precedens, podľa ktorého by stačilo, aby si jeden z rodičov svojvoľne prisvojil dieťa odchodom z domácnosti, uvedeným by zabetónoval dieťa vo svojej starostlivosti a do rozhodnutia vo veci samej ho „vydržal“ zo starostlivosti druhého, rodičovsky spôsobilého rodiča. Rozhodnutie zveriť dieťa do starostlivosti matky, čím súd potvrdil faktický stav, sa už po krátkej dobe účinnosti neodkladného opatrenia ukázalo ako extrémne nesprávne. Matka jednoducho nerešpektuje osobu otca v živote dieťaťa, styk otca s dieťaťom nevie a nechce zabezpečiť a práve naopak dieťa nastavuje negatívne voči otcovi, aby sa ho bálo, štililo a odmietalo s ním odísť. Otec uviedol, že od 29.6.2020 až do 24.7.2020 matka otcovi zámerne neumožnila absolútne žiadny styk so synom (ani osobný, ani telefonický) a syna „skrývala“ za súčinnosti svojich rodičov, kde sa dieťa až doposiaľ nachádza. Otec v rámci svojho odvolania s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 4 Zákona o rodine, rozhodovacia prax súdov ako i s poukazom na skutkový stav od nariadenia napádaného neodkladného opatrenia navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa ustanovenia § 360 ods. 1 a § 362 CMP nariadil ex offo neodkladné opatrenie, ktorým maloletého Samuela dočasne prezverí do osobnej starostlivosti otca, s tým že podľa § 336 ods. 1 a 3 CSP otcovi uloží povinnosť pod hrozbou zrušenia neodkladného opatrenia podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, v rámci ktorého súd vykoná riadne dokazovanie. Pokiaľ ide o styk otca s maloletým synom otec v rámci svojho odvolania uviedol, že účelom inštitútu neodkladného opatrenia ohľadom styku rodiča s dieťaťom je zabezpečiť styk rodiča s dieťaťom v nevyhnutnom rozsahu, ak sa tento nerealizuje, alebo z dôvodov na strane povinného rodiča nemôže realizovať. Z podaní oboch rodičov, obsahu súdneho spisu ani z odôvodnenia napádaného uznesenia nevyplýva, že by súd skutočnosti potrebné pre úpravu styku rodiča s dieťaťom zisťoval, resp. vôbec nie je zrejmé, z čoho pri autoritatívnom určení styku otca s maloletým vychádzal. Záver súdu prvej inštancie v rámci jeho odôvodnenia t.j., že rodičia sa na výkone rodičovských práv nevedia dohodnúť, čím je daná potreba upraviť styk otca s maloletým formou neodkladného opatrenia, je nepodložený. Nie je zrejmé, na základe čoho prvoinštančný súd ustálil, že otcovi treba v rozsahu ako určil upraviť styk, že otec má o takýto styk záujem a už vôbec nie je zrejmé, na základe čoho súd

určil uvedené dni, časy a miesto preberania dieťaťa keď nemal zistené základné informácie. V tejto súvislosti otec poukázal na konštantnú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý vo svojich rozhodnutiach opakovane konštatoval, že neodkladné opatrenie je dočasné opatrenie, ktoré má v prvom rade sledovať najlepší záujem dieťaťa a jeho účelom je rýchla, bezodkladná a dočasná úprava pomerov účastníkov. Nemožno upraviť pomery dieťaťa ako naliehavé niekoľko mesiacov vopred, keďže nemožno určiť, aká situácia bude na strane maloletého dieťaťa ako aj na strane rodičov za niekoľko mesiacov, či dokonca rokov (napr. uznesenie KS BA zo dňa 5.11.2018, sp. zn. 11CoP/452/2018). Otec má za to, že z odôvodnenia napádaného uznesenia nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd prvej inštancie dospel k predmetnému záveru, že návrh matky je dôvodný. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani v návrhu na rozvod manželstva neuviedla žiadne skutočnosti, ktorými by odôvodnila zásah súdu formou neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie neuviedol, ktoré skutočnosti považoval za osvedčené, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Otec má za to, že v predmetnom konaní došlo zo strany súdu prvej inštancie k porušeniu práva na spravodlivý proces, kedy podľa § 365 ods. 1 písm. b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V danom prípade ide o rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré je spravidla stručnejšie a súd v zásade nevykonáva dokazovanie, vychádza len z tzv. osvedčených skutočností. Napriek tomu je potrebné trvať na tom, aby aj keď kvantitatívne stručnejšie odôvodnenie malo príslušnú kvalitu - t.j., aby toto odôvodnenie bolo dostatočne individualizované, obsahovalo čiastku relevantných osvedčených skutočností a tiež úvah, ktoré umožnia späťne preskúmať záver o tom, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na vydanie, resp. nevydanie neodkladného opatrenia. Otec taktiež uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich skutkových vyjadrení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 3.7.2020. Spoločný život manželov bol od samého začiatku harmonický. Manželia mali len bežné manželské problémy, ktoré dokázali vyriešiť. Rok po svadbe sa matka priznala otcovi, že verí v boha Jehova. Aj napriek tomu, že matka utajila pred otcovi pri uzatváraní manželstva takúto dôležitú informáciu, otec tomu toho času nekladol dôležitosť a manželstvo fungovalo bez väčších problémov naďalej. Manželia sa dohodli, že maloletého Samuela nebudú vychovávať v žiadnej viere, a že mu neskôr dajú priestor aby sa sám rozhodol, akú vieru bude uznávať. Neskôr sa otec dozvedel od maloletého, že ho matka aj starí rodičia brávajú na stretnutia svedkov Jehovových. Upozornil ich na dohodu, s ktorou súhlasili obaja rodičia, pričom matka aj starí rodičia sľúbili, že maloletého nebudú viac brávať na stretnutia svedkov Jehovových. Matka sa postupom času začala uzatvárať do seba, začala čítať náboženské knihy a nezaujímal sa o manžela a svoju rodinu. Čoraz viac času venovala modleniu, čítaniu, stretávaniu sa so svedkami Jehovovými. Situácia sa vyhrotila v čase, kedy začala pandémia COVID-19. Matka začala neustále hovoriť o tom, ako sa blíži armagedon, a že sa musia všetci zachrániť. Matka maloletému Samuelovi hovorila katastrofické scenáre, ako sa už ide skončiť svet a všetko čo vidí razom pomíne. Maloletý tomuto ešte úplne nerozumel, ale bolo zrejmé, že sa z informácií od matky bál o seba aj o svojich rodičov. Matka sa otcovi postupne priznala, že chodí a navštevuje domácnosti, zvestuje ľuďom svoju vieru a robí im osvetu o konci sveta. Náboženský fanatizmus matky prerástol do štádia, že na šírenie Jehovovho slova po domácnostiach spoluobčanov a na stretnutia svedkov Jehovových, nosí počas bežného dňa i maloletého namiesto toho, aby išiel do škôlky a socializoval sa so svojimi rovesníkmi. Matka dieťa núti k tomu, aby sa niekoľkokrát denne modlilo, hoci predtým toto doma nikdy nevidel a nevie ako sa to robí. Viera matky sa dotkla okrem bežného chodu rodiny a nezaujmu matky o rodinu a manželstvo aj finančnej otázky manželov - matka začala tejto organizácii zasielať finančné príspevky v rôznych výškach. Od momentu, kedy otec matku s uvedeným konfrontoval matka začala byť podráždená, výbušná a nepredvídateľná. Začala byť extrémne výbušná aj voči maloletému, často na neho bezdôvodne hystericky a s plačom kričala, že prečo stále klame a strašila ho, že Jehova ho vidí, že je hriešnik a neminie sa jeho trestu. Maloletý otcovi povedal, že matka mu hovorí, že otec je zlý, pretože neľúbi Jehovu a Jehova má rád všetkých na svete. Výlučným a jediným dôvodom odchodu matky zo spoločnej domácnosti s maloletým bolo, aby otec nezasahoval do jej cirkevných vecí a mohla v súlade „s vôľou Jehova“ vychovávať maloletého. Dokazuje to aj vyjadrenie maloletého, že matka ho núti prostredníctvom video hovoru na „zoom“ sledovať 2x týždenne niekoľko hodinové stretnutia svedkov Jehovových, pričom maloletý nerozumie o čom sa tam rozpráva a nudí ho to, no musí to pozerať inak je matka smutná a vyčíta mu to. Matka sa snaží otca vymazať zo života maloletého a to prostredníctvom manipulácie. Vyvoláva v maloleťom pocity, že je zlé, ak ide k otcovi, klame ho, že mu bude otec ubližovať. Ako dôkaz otec priložil audiazáznam, kde maloletý hovorí, že matka mu zakazuje chodiť k otcovi. Uvedené tvrdenie sa nezakladá na nijakom racionálnom základe ani na akejkoľvek negatívnej skúsenosti maloletého s otcovi. Matkina výbušnosť sa čoraz viac stupňuje. Neustále maloletému kladie sugestívne otázky tak, aby dosiahla ňou želanú odpoveď. Matka neberie ohľad na maloletého dostáva ho

do stresovej situácie aj napriek tomu, že maloletý sa vyjadruje, že mu ocko nič nespravil. Po neustálom nátlaku na maloletého, nielen zo strany matky, ale aj starých rodičov, odpovedá maloletý „neviem“, následne tento tlak a stres, ktorý v ňom vyvolala jeho rodina nevydrží a odpovedá „áno“ až sa dieťa napokon pomôči. Z uvedeného je zrejmé, že maloletý má výrazný vnútorný rozpor medzi tým čo cíti, a čo je nútený matkou verbalizovať a konať. Maloletý je zo strany matky pod značným názorovým stresom, nemôže vyjadriť slobodne svoj názor. Matka otca pred dieťaťom demonizuje, označuje „za satana“. V tomto prípade je na strane otca odôvodnená obava, že bez včasného zásahu zo strany súdu bude vážne /a nezvratné/ narušená psychika maloletého. Podľa otca matka tiež zneužíva svoju znalosť maďarského jazyka, ktorým otec nehovorí a ktorému nerozumie. Počas života v spoločnej domácnosti sa vždy a výhradne rozprávali iba po slovensky - po maďarsky maloletý S. rozprával iba s rodičmi matky. S dieťaťom matka komunikuje výlučne po maďarsky, pričom otec sa dôvodne domnieva, že matka ho takýmto spôsobom v jeho priamej prítomnosti manipuluje. Matka núti i maloletého, aby v čase kedy trávi čas s otcom a telefonuje s ňou hovoril po maďarsky. Týmto spôsobom sa snaží maloletého manipulovať, vždy keď skočí predmetný telefonát je smutný, zamyslený, s otcom odmieta komunikovať a stráni sa ho. V tomto momente sa zásadne zmení nálada maloletého. Pred telefonátom s matkou je to šťastné, veselé dieťa a po skončení telefonátu je zamyslený a smutný. Počas týchto rozhovorov matka v maloletom podľa názoru otca vyvoláva pocity, že nie je dobré, ak čas trávi s otcom, že otec mu ubližuje. Matka neustále telefonuje maloletému v čase, kedy trávi čas s otcom. Pýta sa ho, či je v poriadku, či mu otec neubližuje, či nemá preňho prísť a zobrať ho domov. Na preukázanie častých telefonátov zo strany matky otec priložil výpis hovorov od operátora. Matka dieťa neustále involvuje do problémov medzi rodičmi, otvorene a účelovo rieši partnerské a rodičovské konflikty rodičov za prítomnosti maloletého. Otec opakovane prosil matku nech maloletého nezaťahuje do problémov medzi nimi, že to je v príkrom rozpore so záujmom ich syna, žiaľ matka toto odmieta akceptovať. Čas, ktorý maloletý trávi so svojím otcom je podľa názoru otca bezproblémový a pohodový. Otec pripravuje maloletému spoločné aktivity, je zjavné, že maloletý je spokojný. Aj vzhľadom na to, že otec bol istý čas s maloletým na rodičovskej dovolenke, staral sa o neho 8 mesiacov, keď sa matka učila na atestačnú skúšku a 5 mesiacov, keď mal problémy s ušami a nemohol chodiť do škôlky, vie sa riadne oňho postarať, má vytvorené dlhoročné zázemie v byte kde vyrastal 5 a pol roka. Uvedené zároveň plne vyvracia tvrdenia matky, že ona sa mala o dieťa starať 90% času. Súd nijakým spôsobom v rozhodnutí neodôvodnil, prečo zveril maloletého Samuela do starostlivosti matky. Matka má výrazný problém regulovať svoje správanie, je emočne nestabilná a svoje nevhodné prejavy nedokáže kontrolovať ani v prítomnosti syna. Matka maloletého odhlásila zo škôlky, negatívne ho nastavuje voči otcovi so snahou vymazať ho zo života dieťaťa. Maloletý tiež otcovi teraz cez víkend povedal, že vôbec nie je so žiadnymi detičkami (rovesníkmi), len s maminkou a so starými rodičmi. Otec v rámci svojho odvolania poukázal to, že v piatok dňa 24.7.2020 sa uskutočnilo prvýkrát prebratie maloletého od matky v súlade s neodkladným opatrením zo 16.7.2020. Matka na odovzdanie prišla so svojím otcom a splnomocneným občianskym zástupcom, pričom matka a starý otec maloletého kľúčovito držali za ruky a starý otec pred tvárou maloletého držal kameru. K preberaniu maloletého musela byť privolaná polícia, nakoľko sa matka a starý otec maloletého snažili zmařit realizáciu styku otca s maloletým v súlade s rozhodnutím súdu. Matka nijakým spôsobom pozitívne nepôsobila na maloletého, aby ho motivovala odísť na styk s otcom, práve naopak dieťa strašila až tak, že ho rozplakala. Policajná hliadka následne predmetnú situáciu upokojila a otcovi sa podarilo zobrať si maloletého do auta. Následne však matka emočne vybuchla, začala neprimerane reagovať a eskalovať dovtedy pomerne pokojnú situáciu. Matka do auta, v ktorom sedel maloletý, začala búchať, násilne skákať do starej matky zo strany otca, snažila sa pomocou násilia vytiahnuť maloletého z auta, a následne skákala do auta. Počas tejto situácie kričala na policajtov nech jej pomôžu. Priamym svedkom tohto správania matky bol opäť i maloletý S.. Opätovne ho vystavila traume len z dôvodu, že sama sa nedokáže kontrolovať. Ako dôkaz uvedeného otec priložil video z preberania maloletého zo dňa 24.7.2020. Navrhol, aby súd si vyžiadal od OR PZ BA II policajný záznam o výjazde. Zároveň navrhol odvolaciemu súdu, aby si vyžiadal stanovisko kolízneho opatrovníka k veci a podal súdu správu o šetrení pomerov na strane oboch rodičov i starých rodičov, kde sa dieťa z neznámych dôvodov aktuálne nachádza. Po turbulentnom a problematickom prevzatí maloletého otcom od matky, napokon spolu otec so synom strávili pekný víkend plný pekných zážitkov. V najlepšom záujme maloletého preto otec považuje prezverenie dieťaťa do starostlivosti otca. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiada odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 16.7.2020, č.k. 27P/85/2020-19 zmenil tak, že návrh matky sa v celom rozsahu zamietne. Zároveň otec odvolaciemu súdu navrhol, aby podľa ustanovenia § 360 ods. 1 a § 362 CMP nariadil ex offo neodkladné opatrenie, ktorým maloletého S. dočasne prezverí do osobnej starostlivosti otca s tým, že podľa § 336 ods. 1 a 3 CSP otcovi uloží povinnosť pod hrozbou zrušenia neodkladného opatrenia podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia návrh na úpravu výkonu rodičovských

práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, v rámci ktorého súd vykoná riadne dokazovanie.

10. Matka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie otca považuje za vecne nesprávne a vychádza zo špekulatívnej konštrukcie, ktorú zrejme právny zástupca otca svojim odvolaním vytvoril. V rámci odvolania odvolateľ vytýka, že navrhovateľka k návrhu nepredložila žiadne listiny, ktoré aspoň minimálne osvedčujú odôvodnenosť jej výrokov. Matka má za to, že zrejme odvolateľ nemal možnosť dôsledne preštudovať návrh navrhovateľky/matky o nariadenie neodkladného opatrenia, lebo toto bolo riadne zdôvodnené prílohami, ktoré súd posúdil ako dôkazy a na základe nich vecne rozhodol. Oproti tomu odvolateľ ako praktický jediný dôkaz prikladá videozáznamy, audiozáznamy a foto dokumentáciu, ako aj nahrávku telefonického rozhovoru rodičov. Dôkazným ťažiskom odvolateľa sú však videozáznamy a audio záznamy vytvorené v neobjektívnom prostredí, ktoré otec vytvoril tak, aby maloletý S. podľa jeho želania a pod jeho tlakom predniesol do záznamu presne to, čo si otec želal a k čomu ho donútil, pričom dieťa si bolo toho vedomé, že klame. Súčasne k tejto veci je možné vypočítať aj matku navrhovateľky aj jej sestru. Túto skutočnosť potvrdilo dieťa veľmi emociálnou scénou dňa 5.8.2020, kedy chlapec až sebazničujúco pred svojou matkou obviňoval sám seba, že vedome klamal, lebo sa otca veľmi bojí. Pri tomto prehlásení, ktoré otec svojim až despotickým správaním k synovi od syna vynútil, že matka mu zakazuje aby išiel k otcovi, bola prítomná mama navrhovateľky p. J.Y. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. XXX, XXXXX, ako aj sestra navrhovateľky p. E. I., X.. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. XXX, XXX XX. Na základe uvedeného matka žiada, aby súd pri posudzovaní dôkazov, ktoré protistrana navrhla ako principiálne dôkazné prostriedky pre zdôvodnenie ich odvolania zobral túto skutočnosť na zreteľ, a súčasne požaduje, aby v predmetnej veci tieto osoby boli vypočuté ako svedkovia. Pokiaľ ide o otázku výživného, v ktorom otec uviedol, že na výžive maloletého sa podieľa a bude sa podieľať naďalej, tento výrok je v priamom rozpore s konaním otca, ktorý matke v rozpore toho času vykonateľným nariadením o neodkladnom opatrení poslal matke 50,- €, na miesto 100,- € tak, ako ho súd zaviazal citovaným uznesením o neodkladnom opatrení. Taktiež matka zdôraznila, že tvrdenie, že priemerný mesačný príjem otca predstavuje len 700,- € mesačne, považuje matka za nepravdivé. Matka uviedla, že uvedené je komický výrok najmä v tom zmysle, že otec prevádzkuje luxusný Mercedes ML a v máji 2020 sa svojej manželke priznal, že sa mu podarilo mimoriadne úspešný obchodný prípad, na ktorom zarobil veľké peniaze. Tvrdenie o tom, že otec skutočne žije len zo 700,- € mesačne je nepravdivé aj v tom zmysle, že výška splátky hypotekárneho úveru bytu, v ktorom otec žije je presne 700,- €, takže zjavne otec klame vo svojich príjmoch ak aj vykazuje oficiálny príjem len 700,- € mesačne, je to len produkt modifikovaného účtovníctva vo firme Willemar, ktorú vlastní spolu s bratom A. A.. Na okraj treba ešte k veci uviesť, že firma je natoľko úspešná, že jeho brat ako svoj osobný dopravný prostriedok prevádzkuje nové Audi Q7. Matka ďalej uviedla, že tvrdenie o tom, že otcovi vznikli odchodom matky spolu so synom z pôvodnej domácnosti náklady je účelovým klamstvom a taktiež nepriamo usvedčuje otca z negatívneho rozmeru jeho osoby k synovi, pričom ostatné súvisiace náklady ako škôlka, krúžky, záľuby hradí takisto matka zo svojho. Matka sa taktiež v rámci svojho vyjadrenia vyjadrila k udalosti, ktorá sa udiala 24.07.2020, pričom uviedla, že z tejto udalosti je spracovaný amatérsky videozáznam, z ktorého je zjavné, že otec dieťa doslovne uniesol proti vôli maloletého do auta svojho brata, maloleté dieťa z auta vyskočilo, utekalo späť k matke, otec ho opätovne brutálnym násilím vtiahol späť do vozidla a spolu s babkou, matkou otca a jeho bratom okamžite nastúpili a odišli. Matka má za to, že takto sa nespráva milujúci otec. Dieťa reagovalo veľmi negatívne, plačom a protestným krikom. Celá skutočnosť je zaznamenaná v amatérskej audionahrávke, ktorú urobil otec navrhovateľky, K. K., nar. XX.XX.XXXX, J. I. K. XXX, XXX XX, ktorého odporúča v predmetnej veci v súlade s obsahom priloženej nahrávky ako dôkazu vypočítať ako svedka. Podobne v texte je matka obvinená, že o dieťa sa nestará, ale ho odovzdáva do starostlivosti svojich rodičov vo Vičanoch, že ho tam údajne skrýva a údajne neumožňuje styk s otcom. Matka má za to, že tieto tvrdenia sú uvedené bez akéhokoľvek zdôvodnenia, sú v texte uvedené bez dôkazov a sú len výroky smerujúcimi ku snahe dosiahnuť zmenu predmetného uznesenia. Pre informáciu súdu sa u starých rodičov vo Vičanoch dieťa zdržiava, väčšinou za prítomnosti matky, je to veľmi pokojné prostredie pre dieťa, s milujúcou atmosférou u starých rodičov. Všetky podobné tvrdenia majú za cieľ poškodiť matku v očiach súdu. Je to snaha otca agresívnym správaním voči dieťaťu ako aj dlhodobým zastrašovaním matky dosiahnuť jej ovládanie. Toto napokon vyústilo do jej zachraňujúceho rozhodnutia odísť zo spoločnej domácnosti. To všetko, vrátane konania otca vo vzťahu k maloletému, zjavne napĺňa skutkovú podstatu trestného činu domáceho násillia. Súčasne uviedla, že dieťa v 33. týždni kalendárneho roka bude vyšetrené odborníkom z oblasti detskej psychológie a pokiaľ závery tohto vyšetrenia potvrdia jednoznačne domáce násillie páchané na dieťaťu, tak matka predmetný návrh v podobe oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu násillia na maloletom synovi Samkovi podá.

Syn totiž od 26.4.2020 po tom, ako sa vrátil od otca, kde bol od 17.04.-26.04.2020 kategoricky, až panicky otca odmieta. Aká je skutočná príčina konania dieťaťa sa žiaľ dieťa matke nepriznalo, a preto je potrebné označené psychologické vyšetrenie. Negatívny postoj dieťaťa k otcovi je umocnený aj tým, že otec dieťa vyložene nútil klamať pri vyhotovovaní ním ako dôkazu predloženej video aj audionahrávky vykonanej v dňoch 24.7-26.7.2020. Táto skutočnosť je umocnená s udalosťou, ktorá t.č. je riešená na priestupkovom Oddelení miestneho oddelenia PZ vo Vlčanoch, kedy dňa 14.07.2020 sa otec so svojou matkou A. A., pokúsili doslovne a do písma uniesť dieťa na ulici vo Vlčanoch, pričom so závažným spôsobom inzultovali nielen prítomnú matku navrhovateľky, ale aj dieťa a ešte najviac falošne a nepravdivo klamali príslušníkov polície, že majú právoplatné uznesenie o zverení maloletého do starostlivosti. Žiadnu podobnú listinou nedisponovali. Pre krátkosť času, v ktorom je spracovávané toto vyjadrenie matka nepriložila zápis z Miestneho Oddelenia polície vo Vlčanoch, ale predloží ho bez zbytočného odkladu potom, ako ho od polície získa. V predmetnej veci p. J. K., matka navrhovateľky na U.. L.W. A. podala trestné oznámenie. V texte odvolania otec uvádza, že matka bráni kontaktu syna s otcom, táto skutočnosť sa nezakladá na pravde. Tvrdenia matky potvrdzuje sms komunikácia medzi otcom a matkou dieťaťa. V konečnom dôsledku matka očakáva, že vyššie uvedené psychologické vyšetrenie maloletého potvrdí to, že matka dieťa vedie práve k tomu, aby bolo v pozitívnom kontakte s otcom. Matka vedie maloletého k tomu, aby napriek všetkému vyššie uvedenému dieťa malo k otcovi pozitívny vzťah. V tomto smere žiadala aj pomoc od kolíznej opatrovateľky. Matka zastáva jednoznačný názor, že dieťa potrebuje oboch rodičov, len tak bude vývoj dieťaťa skutočne harmonický a vyrastie z neho hodnotný človek a občan. Čoho sa otec dopustil voči dieťaťu v dňoch 17.4-26.4.2020 sa ukáže po vyšetrení klinickým psychológom. Pokiaľ ide o vyjadrenie otca, že otec v čase prípravy matky na špecializačnú skúšku z odboru neurológia v dobe 5 mesiacov intenzívne staral o dieťa, matka uviedla, že predmetná príprava matky sa konala od 9/2018 nasledujúcich 5 mesiacov. V tomto čase otec po predchádzajúcej chorobe, počnúc 9/2018 (v nemocnici bol len 7dní), sa liečil z akútnej infekčnej hepatitídy typu A, kedy bol na vlastnú žiadosť prepustený do domáceho ošetrovania. Bol mu nariadený prísny kľudový režim, nebol schopný vyniesť ani smetie z bytu, mal prísnu hepatálnu nízkoenergetickú diétu. Toto trvalo do konca 1/2019, teda v práve čase, kedy sa matka pripravovala na predmetnú skúšku. Do domáceho ošetrovania mohol byť prepustený len preto, že jeho manželka má medicínske vzdelanie, nepretržite ho ošetrovala, starala sa o dieťa, zabezpečovala chod domácnosti, umožňovala mu predpísaný kľudový režim tým, že bol izolovaný od ostatnej domácnosti a od okolitého sveta v samostatnej izbe a ešte sa pritom pripravovala na skúšku. Toto uvádza otec ako svoju schopnosť starať sa o dieťa? Že situácia bola v tom čase skutočne vážna a zdravotný stav manžela nebol jednoduchý potvrdzuje aj sms-ka, ktorou sa matka manžela navrhovateľke písomne poďakovala. Keď toto používa otec ako argument svojich schopností starať sa o dieťa, tak si treba uvedomiť, akú kvalitu a charakter majú všetky jeho tvrdenia, sú to čisté konštrukcie a klamstvá. Najviac v texte odvolanie je uvedené, že otec maloletého bol na rodičovskej dovolenke. Poberal len dávky materského príspevku! O dieťa sa v skutočnosti nestaral, dieťa ešte v tom čase bolo plne kojené, a súčasne matka maloletého nepracovala, a bola v právnom režime dobrovoľne nezamestnanej osoby. A najviac bola nútená si platiť vlastné nemocenské dávky. Táto skutočnosť je umocnená faktom, že otec doposiaľ pobera rodičovský príspevok, čo mieni matka v najbližšom období zmeniť. Matka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu uviedla, že žiaľ s poľutovaním spätne musí skonštatovať, že to, že si zobrala U.. L. A. za manžela, bola jedna z veľkých chýb, ktorých sa dopustila vo svojom živote. Manžel sa despoticky správal ku svojej manželke prakticky od počiatku ich vzťahu. Keď tento despotický postoj presiahol hranice, ktoré bola manželka ešte ochotná tolerovať a najviac závažným spôsobom a dlhodobo poškodzoval jej psychiku, ako aj psychiku dieťaťa, rozhodla sa z domácnosti odísť. Ako dôkaz v predmetnej veci matka žiadala vypočuť svedkov: navrhovateľku, jej rodičov K. W. J. K., sestru E. I., X..K. a jej manžela Y. I.W.. Tvrdiť o matke to, že maloletého vťahuje do svojich údajných výrokov o katastrofických scenároch vývoja sveta a spoločnosti v súvisi s jej príslušnosťou k náboženskej skupine Svedkovia Jehovovi je nepravda. Áno, na tomto mieste matka potvrdila, že navrhovateľka je Svedok Jehovov, ale túto vieru žiadnym spôsobom nenanucuje svojmu dieťaťu. Nikdy ho nenúti, ako je uvedené v odvolaní voči uzneseniu prostredníctvom video hovoru na „zoom“ sledovať, údajne niekoľko hodinové stretnutie Svedkov Jehovových. Pre informáciu súdu, tieto video hovory trvajú 1,5 hodiny, 2 x za týždeň. Je skutočnosťou, že maloleté dieťa vie o týchto „zoom“ hovoroch, ale nevenuje tomu žiadnu pozornosť a nikto ho nenúti, aby bolo účastníkom tejto aktivity. Matka prísne dodržiava dohodu, ktorú má s otcom v zmysle, že dieťa si samo vyberie vieru neskôr, keď bude veci schopné objektívne posúdiť. K otázke používania maďarčiny a údajnej manipulácii cez maďarský jazyk matka uviedla, že toto tvrdenie je nepravdivé, nezakladá sa na pravde a je to len dohad otca maloletého dieťaťa. Matka má za to, že môže predložiť v tejto veci sériu videonahrávok medzi matkou a dieťaťom v maďarskom jazyku, zabezpečiť ich preklad, pričom z nich vyplynie, že toto tvrdenie je fabulačným gestom otca maloletého dieťaťa,

nepodloženou žiadnou skutočnosťou. Počas fyzickej prítomnosti otca matka s maloletým komunikuje výhradne v slovenskom jazyku. V súlade s vyššie uvedeným matka žiada, aby odvolací súd vo svojom konaní vypočul vyššie uvedených svedkov, oboznámil sa s priloženými dôkazmi a spravodlivo rozhodol s tým, že uznesenie zo dňa 16.07.2020, sp.zn. 27P/85/2020 v celom rozsahu potvrdí, prípadne ho bude modifikovať podľa ďalšieho doplňujúceho podania, ktoré matka mieni vykonať vo vzťahu k súdu po psychologickom vyšetrení dieťaťa. Žiada, aby naďalej dieťa bolo zverené do starostlivosti matky s tým, že otázka dočasného zverejnia do starostlivosti otca bude predmetom ďalšieho podania, ako bolo uvedené v predchádzajúcej vete. Matka uviedla, že klinickému psychológovi sa podarí odhaliť skutočné príčiny a odbúrať negatívny postoj dieťaťa k svojmu otcovi.

11. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

12. Otec sa vyjadril k vyjadreniu matky a uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich predchádzajúcich vyjadrení vo veci, ako i skutočností uvedených v odvolaní zo dňa 31.07.2020, a súčasne popiera skutkové tvrdenia uvádzané matkou, nakoľko sú nepravdivé, tendenčné a v príkrom rozpore so skutočnosťou. Zároveň v súlade s § 151 ods. 2 CSP predkladá vlastné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Matka nenamietala, že neoslovila otca vo vzťahu k výživnému tak, aby sa dohodli mimosúdnou cestou na výške, ktorú by otec platil k rukám matky. Riešenie veci prostredníctvom súdu bez akejkoľvek snahy o dohodu je v rozpore s rozhodovacou praxou súdov. Ak by matka otca oslovila, otec by bol ochotný viesť s matkou konštruktívny dialóg na túto tému a taktiež by neodmietal platiť výživné. Okrem uvedeného matka nenamietala ani to, že doteraz nevyčistila nijakým spôsobom odôvodnené potreby dieťaťa a ani ich nijakým spôsobom nepodložila dôkazmi. Je potom otázne, z ktorých dôkazov súd vychádzal pri určení výšky výživného pre maloletého S.. Obdobne v tejto veci matka tvrdí, že otec prehlásil, že zarába 700,- € mesačne. Otec má za to, že vo svojom odvolaní uvedenú skutočnosť neprehlasoval. Súd vychádzal z relevantných zdrojov, a to z lustrácie Sociálnej poisťovne, nakoľko matka do spisu nezaložila žiadne potvrdenia o príjmoch ani rozpis mesačných výdajov na dieťa. Zároveň uviedol, že otec sa svojej vyživovacej povinnosti nijako nevyhýba, na výžive maloletého sa podieľa a bude sa podieľať naďalej. K námietke matky, že otec jej nezaplatil výživné v zmysle súdneho rozhodnutia zo dňa 16.7.2020 vo výške 100,- €, tak ako ho zaviazal súd, ale vo len vo výške 50,- €, otec uviedol, že v zmysle rozhodnutia je otec povinný platiť na maloletého Samuela, výživné v nevyhnutnej miere 100,- € mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky, počnúc doručením uznesenia. Predmetné rozhodnutie súdu bolo otcovi doručené dňa 20.7.2020, preto jeho povinnosť vznikla dňom 15.8.2020. Vyjadrenie matky je zo dňa 9.8.2020, preto je zjavné, že uvedených 50,- € nie je platené v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu, ale z vlastného podnetu otca. Otec matke dal uvedenú sumu aj napriek tomu, že mal veľké výdavky vzhľadom na odchod matky s maloletým zo spoločnej domácnosti. Pričom samotná matka nepoprela, že zobrala všetky hračky maloletému zo spoločnej domácnosti. Vo svojom vyjadrení matka tvrdí, že otec klame ak tvrdí, že maloletému musel kúpiť nanovo všetky hračky, a predmetné tvrdenie otca nepriamo usvedčuje z toho, že jeho osoba negatívne pôsobí voči synovi. Uvedené považuje otec za nepravdivé. Vo vyjadrení matky nijakým spôsobom matka nepopierala, že maloletého odhlásila zo škôlky, a že sa maloletý nestýka so svojimi rovesníkmi. Maloletý je neustále v spoločnosti len svojej matky a starých rodičov. Taktiež nepoprela, že maloletého vodieva po domácnostiach zvestovať svoju vieru, namiesto toho, aby sa maloletý socializoval v škôlke medzi svojimi rovesníkmi. Naopak, otec sa snaží čo najviac času tráviť s maloletým v spoločnosti rovesníkov, bratrancov, vymýšľa výlety, či už v Bratislave alebo na Liptove na bicykloch, v zábavných parkoch. Maloletý je počas hry s rovesníkmi šťastný, hrá sa, zabáva sa, a je na ňom vidieť, že mu kamaráti chýbajú. Počas styku maloletý nespomína matku, nepýta sa na ňu, nevyžaduje si návrat k matke a ani nemá potrebu sa s ňou kontaktovať. Pokiaľ maloletý s matkou telefonuje, táto vždy komunikuje so synom výhradne po maďarsky. Maloletý sám otcovi prezradil, že odkedy nechodí do škôlky, že trávi čas iba s matkou a jej rodinou a nehrá sa so žiadnymi deťmi. Matka nepopiera, že odkedy sa hlbšie ponorila do svojej viery, na maloletého neraz vybuchla, nepoprela ani to, že často naňho hystericky a s plačom kričí, straší ho, že ho Jehova vidí, keď neustále klame, že je hriešnik a neminie ho trest. V tejto súvislosti má otec za to, že maloletý je aktuálne vychovávaný v nevhodnom prostredí, nakoľko starí rodičia maloletého sa nevhodne v prítomnosti maloletého vyjadrujú na adresu otca, čo matka vo svojom vyjadrení taktiež nespochybovala. Aktuálne prebieha preberanie maloletého na styk od matky relatívne bezproblémovo, bez emócií a plaču maloletého. Matka sa s maloletým pri preberaní rozpráva po maďarsky tak, aby otec nevedel, o čom sa rozprávajú. Pri preberaní sa maloletý pred matkou nechce s otcem zvítať. Naposledy maloletý povedal otcovi, že sa nemôžu objasniť, až keď prejdú ďalej od matky. Obdobne nastáva pri navrátení maloletého k matke, maloletý výrazne znervóznie.

Z tohto dôvodu sa maloletý chce s otcom rozlúčiť už pri odchode, alebo keď matka ešte pri vchode do bytovky na maloletého nečaká, tak aby nič nevidela. Otec má za to, že matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčila bezodkladnosť úpravy pomerov, ako aj jeho dôvodnosť. Jediným dôkazným prostriedkom, ktorý matka uviedla sú prepisy komunikácie otca s matkou, ktoré sú zároveň vytrhnuté texty z komunikácie. Matka predložila len tie časti komunikácie, ktoré sú v prospech nej, s cieľom vykresliť otca v očiach súdu v negatívnom rozmere. Otec v rámci svojho vyjadrenia ďalej uviedol, že nie je pravdou tvrdenie matky, že otec je spolu s bratom spoločníkom spoločnosti Willemar. Otec bol v minulosti spoločníkom v spoločnosti Willmark s.r.o., ktorá v roku 2015 ukončila svoju aktívnu činnosť v dôsledku požiaru. V súčasnosti je otec spoločníkom v obchodnej spoločnosti Mileware s.ro., ktorú vlastní so svojím bratom. Vozidlá Mercedes ML a Audi Q7 nie sú v osobnom vlastníctve ani otca, ani jeho brata. Predmetné autá sú vo vlastníctve firmy. Tvrdenie matky vo svojom vyjadrení, že maloletý väčšinu času trávi v jej prítomnosti, sa nezakladá ma pravde, a otec uvedené tvrdenia považuje za účelové zavádzanie súdu. Matka odhlásila maloletého zo škôlky už v júli 2020, čo vo svojom vyjadrení nepoprela, a počas augusta škôlka nie je otvorená. Matka je zamestnaná na trvalý pracovný pomer, preto nie je možné, aby každý deň väčšinu svojho času trávila s maloletým. Je preto zjavné, že maloletý trávi čas so svojimi starými rodičmi vo Vlčanoch alebo v jej byte, bez kontaktu so svojimi rovesníkmi. Matka vo svojom vyjadrení tvrdí, že maloletý trávil čas od 17.04. - 26.04.2020 s otcom a od tohto času kategoricky až panicky odmieta otca. Matka otca podozrieva, že v tomto čase sa otec dopustil domáceho násillia voči maloletému. Uvedené tvrdenia považuje otec za zavádzajúce, matka sa snaží otca vykresliť v negatívnom rozmere pred súdom. Jediné dni z uvedeného obdobia, ktoré maloletý trávil v prítomnosti otca sú 23.4. a 24.4.. Ostatné dni maloletý trávil čas s rodinou matky. Dňa 14.4. matka odišla s maloletým do Vlčian a vrátila sa do Bratislavy dňa 20.4., nakoľko dňa 21.4. musela matka nastúpiť do práce, pričom maloletého nechala až do 22.4. vo Vlčanoch so starými rodičmi. Dňa 23.4. otec so synom absolvoval poldenný výlet s hľadaním pokladov, geocaching, a dňa 24.4. boli otec so synom na bicykloch na výlete okolo Svätého Jura s hľadaním pokladov. Oba tieto dni otec prišiel s maloletým podvečer domov, kde ho už čakala matka. V uvedenom čase, kedy otec s maloletým absolvovali výlety, zažili množstvo zážitkov a predmetný čas si užili ako otec so synom. Zároveň bolo potrebné súdu uviesť, že v čase od 17.4. do 29.4., kedy maloletý trávil čas s matkou, otec so synom intenzívne komunikoval prostredníctvom aplikácie „ Skype“ a maloletý otcovi posielal množstvo fotografií, videí a hlasové správy. Ak by otec maloletého naozaj týral, maloletý by odmietal s otcom komunikovať. Matkou uvádzaný incident vo vyjadrení o údajnom „pokuse o únos“ maloletého je taktiež nepravdivý a vymyslený. K udalosti zo dňa 14.7. otec uviedol, že oznámenie na políciu proti občianskemu spolunažívaniu podali otec so svojou matkou, A. A.. Otec prišiel do Vlčian s úmyslom aspoň na chvíľu vidieť syna a plán tiež bol s jej rodičmi sa dohodnúť, že by si zobral so sebou maloletého, nakoľko s ním nemal kontakt 15 dní. Otec neklamal príslušníkom polície, že má právoplatné uznesenie o zverení maloletého do starostlivosti, tak ako to uvádza matka vo svojom vyjadrení. Naopak, práve matka bola tá, ktorá volala príslušníkom polície a uvádzala im, že má právoplatné neodkladné opatrenie a syna si otec nemôže zobrať. Policajti preto otca na mieste upozornili, že nemôžu konať a musia počkať, kým matka oznámi spisovú značku neodkladného opatrenia, čo sa následne nestalo. Pri tomto incidente mal údajne otec závažným spôsobom inzultovať starú matku, ako aj maloletého. Otec nijakým spôsobom nezaútočil ani na starú matku, ani na maloletého. Matka vo svojom vyjadrení tvrdí, že „v predmetnej veci p. J. K., matka navrhovateľky, na U.. L. A. podala trestné oznámenie“. Otec kontaktoval políciu, aby sa informoval o údajnom podaní trestného oznámenia na otca starou matkou. Odpoveď zo strany polície bola, že ani stará matka ani matka maloletého nepodali žiadne trestné oznámenie. Otca nikto z relevantných zdrojov neoboznámil o tom, že by sa proti nemu viedlo trestné konanie. Otec sa dištancuje od akýchkoľvek agresívnych prejavov. Má za to, že matka sa neustále snaží brániť otcovi v styku s maloletým a vykresľovať otca v očiach maloletého ako zlého otca. Komunikácia medzi ňou a otcom, ktorú matka vo svojom vyjadrení predložila ako dôkaz, je len prepis, kde nie je uvedený dátum ani čas tejto komunikácie. Otec uviedol, že ním predložené dôkazy jasne preukazujú, že matka sa snaží zamedzovať kontakt otca s maloletým, a tak vymazať otca zo života maloletého. Na jednej strane matka tvrdí, že nebráni otcovi v styku s maloletým a na druhej strane však naopak opisuje otca ako tyrana, ktorý ubližuje maloletému. Je preto otázne, prečo matka chce, aby sa maloletý stretával so svojím otcom, ak mu do takej miery ubližuje, že chce po psychologickom vyšetrení dieťaťa podať naňho trestné oznámenie. V súvislosti s matkou plánovaným psychologickým vyšetrením maloletého je potrebné súdu uviesť, že matka otca neoslovila, či by sa predmetného psychologického vyšetrenia zúčastnil aj on. Nepovažuje za objektívne, ak sa vyšetrenia zúčastní len matka s maloletým bez prítomnosti otca. Matka neustále maloletého manipuluje k tomu, aby mal zo svojho otca strach a odmietal ho. Pred ostatnými matka opisuje otca ako satana. Otec má za to, že sa vie riadne postarať o maloletého, má vytvorené vhodné a

kľudné zázemie, kde maloletý trávil 5 a pol roka svojho života. Otec sa staral o maloletého 8 mesiacov, na rodičovskej dovolenke, pričom počas tohto času sa matka učila na atestácie. Otec uviedol, že matka klame, ak uvádza, že atestáciu skončila v januári 2019. Bolo to presne dňa 10.4.2019. Od septembra až do tohto času sa každý deň učila približne od 6 hod. ráno až do 22 hod. večer. V tomto čase bola zavretá v izbe, pričom synovi sa výhradne venoval otec, brával ho do Ružomberka a na výlety. Čo sa týka choroby otca, je pravdou, že strávil týždeň v nemocnici, ale neprepustili ho z dôvodu vlastnej žiadosti, ale preto, lebo sa mu výrazne zlepšil zdravotný stav. Je nepravdepodobné, že by matka v tom čase zvládala maloletého, nakoľko bola zavretá v izbe a nahlas si opakovala učivo. Pri tomto nie je možné, aby zvládala starostlivosť o otca a zároveň o dieťa, ktoré ma 5 rokov a neobsedí na mieste. Otec má za to, že matka neustále porušovala a naďalej aj porušuje dohodu o tom, že nebudú rodičia vychovávať maloletého v žiadnej viere, a keď bude dospelý, vyberie si vieru podľa svojho rozhodnutia. Matka vo svojom vyjadrení tvrdí, že maloletý Samko sa zo strachu z otca pomočuje. Maloletý S. sa nikdy v prítomnosti otca nepomocil, uvedená skutočnosť je len fabuláciou matky. Na základe hore uvedených skutočností je zjavné, že matka sa snaží otca vykresliť ako agresívneho tyrana, ktorý dlhé roky ubližoval jej a maloletému, pričom aktuálne v tom pokračuje. Taktiež je zjavné, že matka sa nedokáže samostatne postarať o maloletého S., nie je schopná mu zabezpečiť socializáciu s rovesníkmi a nie je garanciou styku rodiča s dieťaťom. Otec trvá na tom, že je potrebná ingerencia súdu, aby maloletý neutrpel psychickú ujmu, v dôsledku nevhodnosti správania sa zo strany matky. Naopak, otec predstavuje pre maloletého stabilitu, lásku, pochopenie. Maloletý sa svojho otca nebojí, v jeho prítomnosti je spokojný. Otec nikdy nebránil a ani nebude brániť matke v styku s maloletým. Správanie sa matky na základe všetkých skutočností, ktoré boli predložené súdu, indikujú, že matka trpí psychickým problémom, ktorý nevie ovládať a je potrebné ho riešiť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti otec trvá na tom, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky sa v celom rozsahu zamieťa. Zároveň otec navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa ustanovenia § 360 ods. 1 a § 362 CMP aby nariadil ex offo neodkladné opatrenie, ktorým maloletého Samuela dočasne odovzdá do osobnej starostlivosti otca s tým, že podľa § 336 ods. 1 a 3 CSP otcovi uloží povinnosť pod hrozbou zrušenia neodkladného opatrenia podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, v rámci ktorého súd vykoná riadne dokazovanie.

13. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

14. Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

15. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

17. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

18. Podľa § 367 ods. 3 CMP uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/83/2020 je vo veci vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému S. na čas po rozvode. Skutočný stav je taký, že maloletý S. sa toho času nachádza v osobnej starostlivosti matky, ktorá sa s ním odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Medzi rodičmi sú vzájomné konflikty, úprava styku otca s maloletým synom prebiehala za napätých a vyhrotených situácií.

20. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky

pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

21. Odvolací súd v otázke dočasného zverenia maloletého S. do osobnej starostlivosti matky je toho názoru (v zhode so záverom súdu prvej inštancie), že v danom prípade sa javí byť žiadúce, aby maloletý S. bol dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky, i keď v podstate ide o právne zosúladienie faktického stavu, nakoľko matka už od mája 2020 zabezpečuje starostlivosť o maloletého, a otec sa s maloletým sporadicky stretáva. Otec v rámci podaného odvolania namietol, že matka dieťa svojvoľne vzala zo spoločnej domácnosti, z miesta kde dieťa 5,5 roka bývalo a žilo, z miesta, ktoré považuje za svoj domov, svoje útočisko a bezpečnú zónu, do úplne cudzieho prostredia, pričom uvedené konanie z nej ešte nerobí preferenčného ani rezidenčného rodiča. Opačný právny názor by predstavoval podľa otca veľmi nebezpečný precedens, podľa ktorého by stačilo, aby si jeden z rodičov svojvoľne prisvojil dieťa odchodom z domácnosti, uvedeným by zabetónoval dieťa vo svojej starostlivosti a do rozhodnutia vo veci samej ho „vydržal“ zo starostlivosti druhého, rodičovského spôsobilého rodiča. Otec v rámci podaného odvolania taktiež uviedol, že navrhuje vzhľadom na negatívne postoje matky a správanie matky prezverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Inak povedané, otec aj matka rovnako vnímali potrebu nariadenia neodkladného opatrenia a vydania rozhodnutia, na základe ktorého bude maloletý Samuel dočasne zverený niektorému z rodičov. V danom prípade však odvolací súd pri rozhodovaní o potvrdení výroku týkajúceho sa dočasného zverenia maloletého Samuela do osobnej starostlivosti matky prihliadol k tomu, že matka odišla zo spoločnej domácnosti práve pre správanie sa otca, ktoré vnímala ako despoticke a spôsobujúce jej a maloletému psychickú nepohodu. Otec na druhej strane vníma správanie matky tak, že matka maloletého obmedzuje, nedovolí mu prejavíť vlastný názor, nanucuje mu svoj názor, manipuluje ho proti otcovi. Matka tieto tvrdenia v rámci vyjadrenia k odvolaniu otca poprela. V rámci tohto skutočného stavu, ako aj vzhľadom k diametrálne odlišným tvrdeniam oboch rodičov odvolací súd nevie objektívne posúdiť, ktorý z rodičov takpovediac klame, a preto ani nevie objektívne vyhodnotiť, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre dočasné zverenie maloletého, respektíve, či existujú podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov. Na druhej strane je potrebné uviesť, že ak odvolací súd nepotvrdí rozhodnutie o dočasnom zverení maloletého, podľa názoru odvolacieho súdu obratom medzi rodičmi vznikne konflikt, kedy sa bez triezveho uvažovania každý z rodičov bude snažiť mať maloletého pre seba, t.j. vo svojej osobnej starostlivosti, nakoľko obaja rodičia sa tejto osobnej starostlivosti prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia dožadujú. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil, že v danej veci a za daného stavu existuje potreba bezodkladnosti úpravy pomerov vo vzťahu k dočasnému zvereniu maloletého S., nakoľko medzi rodičmi je nesporne konflikt týkajúci sa toho, kto má lepšie predpoklady pre zverenie maloletého (hoci dočasné). Je síce pravdou, že samotná skutočnosť, že matka odišla zo spoločnej domácnosti a zobrala so sebou aj maloletého S. neznamena, že sa stala preferenčným rodičom, avšak na druhej strane z opisu skutočného stavu, ako aj z dokladov založených v súdnom spise odvolací súd nadobudol dojem, že matka je emocionálnejšia, rešpektuje otca práve tým, že v rámci svojich vyjadrení má záujem na tom, aby mal maloletý zachovaný kontakt s otcom (otec na jednej strane uvádza, že matka v styku otca so synom bráni, avšak na druhej strane popisuje styk otca s maloletým synom), pričom nezanedbateľnou skutočnosťou je aj dôvod odsťahovania sa matky od otca, ktorým bolo práve správanie sa otca voči matke, ako aj voči maloletému. Objektívne posúdenie skutočností, či súd prvej inštancie spolu s odvolacím súdom zvolil vhodný postup pri dočasnom zverení maloletého S. nie je možné pre diametrálne rozporné tvrdenia oboch rodičov jednoznačne ustáliť. Tvrdenia rodičov sú totiž tak diametrálne rozporné, že zistenie objektívnej pravdy bude možné iba prostredníctvom dokazovania vo veci samej. V tomto štádiu konania uvedené podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné zistiť, napriek tomu má odvolací súd za to, že je tu daná potreba dočasného zverenia maloletého do osobnej starostlivosti jednému z rodičov. S poukazom na vyššie uvedené dôvody však odvolací súd ustálil, že takpovediac vhodnejším rodičom za tohto stavu a s prihliadnutím na vyššie uvedené bude matka maloletého. Na základe uvedeného odvolací súd výrok týkajúci sa dočasného zverenia maloletého matke, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

22. Pokiaľ ide o určenie výživného uloženého v rámci nariadeného neodkladného opatrenia, odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý určil neodkladným opatrením otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého S. v sume 100,- € mesačne. Výživné v tejto výške podľa názoru odvolacieho súdu bude zatiaľ v nevyhnutnej miere pokrývať odôvodnené výdavky na zabezpečenie potrieb maloletého. Otec v tejto súvislosti v rámci odvolania uviedol, že matka otca za účelom úhrady

výživného nekontaktovala, pričom zdôraznil, že mal náklady v súvislosti s odsťahovaním sa matky a maloletého, a taktiež, že má záujem dobrovoľne si vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi plniť. Matka v rámci vyjadrenia k odvolaniu uviedla, že otec na základe neodkladného opatrenia uhradil zatiaľ iba sumu 50,- € (aj to iba 1x). Inak povedané, otec neuhradil ani sumu výživného určeného neodkladným opatrením. Otec sám v rámci svojho vyjadrenia k vyjadreniu matky potvrdil, že za mesiac august 2020 uhradil výživné iba vo výške 50,- €, pričom uvedené si odôvodnil zvýšenými výdavkami na maloletého spôsobené odsťahovaním sa matky spolu s maloletým synom zo spoločnej domácnosti, a súčasne poukázal na doručenie uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré mu bolo doručené až dňa 20.07.2020, a preto má za to, že vyživovacia povinnosť mu vznikla až dňa 15.08.2020. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že ak otcovi bolo predmetné uznesenie súdu prvej inštancie doručené dňa 20.07.2020 nie je pravdou tvrdenia otca, že mu vznikla prvá vyživovacia povinnosť až dňa 15.08.2020. Je zrejmé, že doručením uznesenia súdu prvej inštancie sa stal výrok týkajúci sa uloženia povinnosti platiť výživné vykonateľný, a preto vznikla otcovi povinnosť uhradiť aj alikvotnú časť výživného t.j. za obdobie od 20.07.2020 do 31.07.2020, a následne do 15.08.2020 mal otec povinnosť uhradiť výživné vo výške 100,- € za mesiac august 2020. Ak teda matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 09.08.2020 uviedla, že otec uhradil na výživnom pre maloletého syna iba sumu 50,- € je zrejmé, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi riadne neplní. Otec v rámci odvolacieho konania mohol však preukázať opak, čo ale neurobil, a preto argumentáciu otca v danom smere odvolací súd vyhodnotil ako bezpredmetnú. Pokiaľ otec taktiež v rámci odvolania tvrdí, že matka ho k úhrade vyživovacej povinnosti na maloletého syna nevyzvala, odvolací súd uvádza, že otec si mohol svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi plniť aj sám, dobrovoľne, bez akejkoľvek výzvy zo strany matky a to od momentu, odkedy sa matka spolu s maloletým synom odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie za žiadnych okolností neprejudikuje právo, nenahrádza rozhodnutie vo veci samej. Až v konečnom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie uvedie výšku vyživovacej povinnosti k maloletému, na základe vykonaného dokazovania. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

23. Pokiaľ ide o výrok o úprave styku otca s maloletým synom v tejto súvislosti odvolací súd udáva, že z opisu skutočného stavu nepochybne vyplýva, že medzi rodičmi je konflikt, animozita, pričom celé toto negatívne vzájomné nastavenie rodičov sa prenáša na maloletého S.. Odvolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému t. j. vzhľadom k tomu, že potvrdil výrok týkajúci sa dočasného zverenia maloletého S. do osobnej starostlivosti matky, vzhliadol potrebu rovnako ako súd prvej inštancie ponechať úpravu styku otca s maloletým synom nariadenú. Súd prvej inštancie v rámci uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nariadil úpravu styku otca s maloletým S. v každom párnom kalendárnom týždni od piatku od 15.00 hod do nedele do 19.00 hod, a v každom nepárnom týždni v stredu od 15.00 hod do 19.00 hod. Súčasne súd prvej inštancie upravil aj vianočné a novoročné sviatky tak, že v každom nepárnom roku je otec oprávnený sa stretnúť s maloletým synom počas vianočných sviatkov od 23. 12. od 9.00 hod do 27.12. do 19.00 hod a v každom párnom roku počas novoročných sviatkov od 29.12. od 9.00 hod do 3.1. do 19.00 hod, pričom miestom odovzdania a prevzatia dieťaťa bude miesto bydliska matky. Tak, ako bolo vyššie uvedené, z opisu skutočného stavu vyplýva, že medzi rodičmi je takpovediac otvorený konflikt, ktorý veľmi negatívne vplýva na maloletého S. tým, že hádky sa odohrávajú priamo pred maloletým, napríklad pri odovzdávaní maloletého na styk s otcom, pričom obaja rodičia namiesto toho, aby sa situáciu pokúsili zvládnuť, obaja zlyhávajú, dokonca ju vyhrocujú, a preto sa maloletý S. začína uzatvárať takpovediac do seba. Uvedené konanie oboch rodičov bude potrebné vo veci samej vyhodnotiť v ich neprospech. Súd prvej inštancie sa posudzovaním konania toho-ktorého rodiča bude podrobne zaoberať v konaní vo veci samej, a preto aj s poukazom na uvedené v danom prípade odvolací súd do predmetného uznesenia doplnil výrok, ktorým uložil povinnosť matke podať návrh vo veci samej t.j. návrh vo veci úpravy práv a povinností k maloletému S. na čas do rozvodu a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. V tomto prípade dáva odvolací súd do pozornosti matky, že skutočnosť, že jej bol maloletý S. dočasne t.j. na čas do rozvodu zverený do osobnej starostlivosti nie je nemenná. Je potrebné, aby maloleté dieťa bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý sa dokáže viac povzniesť nad vzájomný konflikt, a súčasne umožní kontakt s druhým rodičom a tak pomáha rozvíjať väzby medzi rodičom a dieťaťom. Iba „vypelý“ rodič sa totiž dokáže povzniesť nad manželské konflikty a snaží sa komunikovať s druhým rodičom tak, aby táto komunikácia bola v záujme maloletého dieťaťa. Odvolací súd v tomto prípade apeluje na matku, aby rozvíjala vzájomný kontakt medzi maloletým synom a otcom, nakoľko tento stav môže negatívne ovplyvniť ďalší ich vzťah, čo však nie je v záujme maloletého S.. Maloletý S. nie je vo veku (6 rokov), kedy má právo sa takpovediac sám rozhodnúť, kedy sa chce stretnúť

s otcom, respektíve kedy sa má jeho stretnutie s otcom realizovať. Matka je pre maloletého osobou, ku ktorej má citový vzťah, a preto iba ona podľa názoru odvolacieho súdu dokáže maloletého syna pozitívne motivovať ku styku s otcom. Pokiaľ ide o otca, odvolací súd zdôrazňuje, že rovnako nariadené neodkladné opatrenie nie je nemenné. Pokiaľ bude otec eskalovať situáciu pri odovzdávaní a preberaní maloletého nemôže očakávať, že maloletý syn uvedené konflikty neuvidí, respektíve nebude ich vnímať. Je prirodzené, že na základe týchto vzájomných negatívnych situácií je maloletý pod stresom a začína odmietať stretávanie sa s otcom. Otec v rámci svojho vyjadrenia k vyjadreniu matky uviedol, že situácia ohľadom stretávania sa so synom sa upokojila, napriek tomu odvolací súd zdôrazňuje zo strany otca je potrebné začať rešpektovať matku bez ohľadu na jej náboženské vierovyznanie, a aj zo strany otca je potrebné každú situáciu s maloletým synom zvládnuť tak, aby vzájomný stret medzi rodičmi nespôsobil maloletému stres, a následne nemal negatívny dopad na ich vzájomný vzťah. Odvolací súd ponechal aj úpravu styku otca s maloletým synom počas vianočných a novoročných sviatkov nariadenú, nakoľko odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 337 ods. 1 a 2 CSP a § 360 ods. 2 CMP uložil povinnosť podať návrh vo veci samej t. j. návrh na úpravu práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu v lehote tridsiatich dní. Odvolaciemu súdu sa za danej situácie javilo byť veľmi nepravdepodobné, že v priebehu cca dvoch mesiacov vykoná súd prvej inštancie také dokazovanie vo veci samej, na základe ktorého by bolo možné rozhodnúť vec samú. S poukazom na uvedené odvolací súd preto zvolil zmiernejšie (hoci nie časté) riešenie danej situácie, ktorým potvrdil aj výrok týkajúci sa úpravy styku otca s maloletým synom počas vianočných a novoročných sviatkov, avšak len pre krátkosť času a pre vyhnutie sa vzájomným rodičovským konfliktom počas týchto sviatočných dní. Vzhľadom k vyššie uvedenému má odvolací súd za to, že považuje za potrebné potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výroku o úprave styku otca s maloletým synom a to aj z dôvodu, že maloletý je dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky, a súčasne s poukazom na vzájomné negatívne nastavenie rodičov, ktoré bráni ich vzájomnému rešpektu, ktorý je však pre upokojenie danej situácie nevyhnutný (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd v závere zdôrazňuje, že žiadne rozhodnutie súdu nie je nemenné, pričom iba samotní rodičia svojím prístupom a svojím správaním môžu danú situáciu zvrátiť.

24. Odvolací súd sa musel vysporiadať aj s návrhom otca, ktorý otec podal v rámci odvolania, poukazujúc na ustanovenie § 362 CMP, a ktorým žiadal maloletého prezveriť (resp. odovzdať) do jeho starostlivosti. Odvolací súd dospel k záveru, že nemá vecnú príslušnosť konať o tomto návrhu, keď nie je možné v rámci odvolacieho konania podávať nové návrhy. V danom prípade nejde o zmenu návrhu. Odvolací súd má za to, že návrh na zverenie maloletého otcovi (odovzdanie do starostlivosti otca) mal byť uskutočnený počas prvoinštančného konania, aby sa potom mohol týmto v rámci odvolacieho konania zaoberať odvolací súd. Podľa ustanovenia § 362 CMP, na ktorý otec poukazuje v súvislosti s novými nárokmi, ktoré žiada, odvolací súd rozhoduje v prvej inštancii len o návrhoch na neodkladné opatrenie, ktoré boli podané v rámci odvolacieho konania, pri ktorých prebieha konanie vo veci samej. Pri inom výklade, by dochádzalo k obchádzaniu dvojinštančného konania, keď by napríklad účastník podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zámerne, len do úpravy styku a v odvolacom konaní by žiadal priznať aj výživné. Takýmto postupom sa potom druhému účastníkovi, odníma možnosť podať odvolanie. Aj napriek tomu, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, nemožno pripustiť výklad, že sa účastník môže v rámci odvolania domáhať nových nárokov, ktoré neboli predmetom konania pred súdom prvej inštancie. Svedčí tomu práve aj ustanovenie § 362 CMP, ktoré umožňuje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť odvolaciemu súdu v prvej inštancii iba výnimočne a to v prípade, ak prebieha odvolacie konanie vo veci samej. Na základe uvedeného o tomto návrhu otca odvolací súd nezhodoval.

25. Odvolací súd na záver zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je rozhodnutie vo veci samej, pričom neodkladným opatrením sa v krátkom čase (bez realizácie dokazovania) upravujú vzájomné práva povinnosti na nevyhnutnú dobu. Odvolací súd na záver apeluje na oboch rodičov, aby zväžili svoju komunikáciu a snažili sa dohodnúť o výkone práv k maloletému S., nakoľko pri viaznucej komunikácii rodičov sa práve maloletý S. stane „nástrojom“ pre ich vzájomný „boj“, z ktorého potom vyplynú vyhrotené situácie negatívne vplývajúce na maloletého.

26. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).